

ærede Minister har udtalt sig derom i De-taillerne, Ministeren vil lade et Beløb af lidt over 2 Mill. Kr. — det bliver vist 2,150,000 Kr. — udækkede. Jeg tilstaar, at en saadan Finanspolitik har jeg aldrig kunnet forstaa. Jeg ved godt, at Folketinget en Gang fik en højst elskværdig og imøde-kommende Minister, i øvrigt af mit eget Parti, til at gaa ind paa en udækket Ned-gang af 1½ Mill. Kr., det sagde han, at han kunde tage imod, og jeg ved ogsaa, at hans Efterfølger blev i det samme Spor, vistnok ingenlunde, fordi den Mand delte denne Opfattelse, men fordi han ikke vilde bryde Kontinuiteten, fordi det altid er meget vanskeligt, naar man en Gang har sagt A, at undlade at sige B. Landstinget vedtog en Toldlov med en Nedsættelse af c. 1,810,000 Kr., dog ganske vist under den Forudsæt-ning, at vi fik en Forhøjelse af Brænde-vinsafgiften, hvorved der i det lange Løb i Virkeligheden ikke vilde blive noget Tab for Finanserne. — Nu, 7 Aar efter, opret-holde Systemskiftets Mænd den Opfat-telse, at man skal give Afkald paa visse Statsindtægter. Det forekommer mig at være saa meget mærkeligere, som det rege-rende Parti paa alle mulige Maader søger efter Indtægter. Der er, snart sagt, ikke den Ting, som Staten byder, der ikke siden det velsignelsesrige Systemskifte er bleven dyrere. Man forlanger mere af os i Porto, mere for vore Jernbanerejser, mere i Ind-komstskat, i Formueskat. Der er ikke den Krog, hvor Regeringen kan opdage nogle Penge, uden den ønsker at faa fat paa dem og forbruge dem eller henlægge dem til en eller anden Fond. Og samtidig vil man saa nedsætte Statens Indtægter, opgive ca. 2 Mill.! Og det samtidig med, at man staar overfor en Række meget betydelige og forøgede Udgifter. — Jeg skal nævne den lille Lækkerbidsken, Tiendeafløsningen, det er saadan noget som 1,600,000 Kr. aarlig i 55 Aar, altsaa en køn lille Mund-fuld! Det skal man dog have Penge til, og alligevel har man Raad til at bortgive af Statens Indtægter. Jeg forstaaer ikke den Politik, jeg synes, den er forkert, og det har ogsaa altid været mit Partis Men-ing. Vi have overordentlig gerne villet gaa med til Nedsættelser i Toldafgifterne paa de almindeligste Forbrugsartikler, der bruges af den store Mængde, det have vi været lige saa villige til som andre, men vi have hævdet og hævde den Dag i Dag, at denne Nedgang skal søges kompensere t paa selve Loven. Det blev ogsaa udtalt af den tidligere Finansminister, Christopher Hage — og det var sandelig en Mand,

hvis Dygtighed og Indsigt vi kunde respek-tere, han udtalte det paa den betegnende Maade, at han kaldte det en i sig selv hvilende Toldlov. Det var Idealet for ham, og det er ogsaa Idealet for os. Han gik nemlig ud fra den meget naturlige Ting, at han som Finansminister maatte sige: Penge giver jeg virkelig ikke Afkald paa; at give Afkald paa Millioner af Statens Indtægter, det kunde aldrig falde mig ind. Men det falder dog den ærede nuværende Finansminister ind.

Dersom der under de nuværende For-hold ikke er Udsigt til, at vi kunne faa en i sig selv hvilende Toldlov, stemmer det ogsaa ganske med Højres hidtilværende Opfattelse, som det fremdeles fastholder, at man skal søge en Erstatning i en for-højet Brændevinsafgift. Jeg skal selvføl-gelig ikke komme ind paa alle de Grunde, der kunne tale derfor; men jeg vil dog gøre et Par Bemærkninger i Anledning af en Ytring af den højtærede Minister i Folketinget. Han sagde der, — ganske vist ikke angaaende et Forslag om en Forhøjelse af Brændevinsafgiften — som han jo desværre har glemt at forelægge —, men derimod ved Forslaget om Stempel-skatten paa Vin, nogle Ord, som gælde i samme Grad selvfølgelig om Forhøjelse af Brændevinsafgiften. Han sagde nemlig, at han vidste sig fri for moralske Argu-menter, naar han forelagde det nævnte Forslag. Jeg synes nu egentlig ikke, at det er noget at rose sig af, at man ved sig fri for moralske Argumenter. Thi der er saavist ikke noget, der kommer for den danske Rigsdag, der ikke kan have godt af at staa paa moralsk Grund og anbefales ved moralske Argumenter. Men det skal jeg selvfølgelig ikke komme ind paa. Jeg for mit Vedkommende ønsker kun at sige, at jeg anser det for at være *nyttigt for Samfundet, at Brændevinen gøres dyr*. Naturligvis forstaa de fleste af dem, der bruge Brændevin til daglig, at gøre det til Maade, og de beruse sig ikke derved, men jeg har i min Livsstilling meget sørgelige Erfaringer for, hvad det betyder, at Brændevinen er saa fabelagtig billig, og at den er saa brutalt berusende. Der kommer hvert Øjeblik Sager for Højeste-ret, der vidne om dette. 3 unge Karle paa en 18 Aar vilde en Søndag gaa til en Naboby til en Sammenkomst. De toge en Flaske Brændevin med sig — hvor de havde faaet den fra om Søndagen, ved jeg ikke, de havde maaske købt den den fore-gaaende Dag og givet mellem 20 og 30 Øre for den. De drak den nu, de bleve